

holdet paa Depotet koster Staten 300—400 Kr. aarlig pr. Hest; i Fjor var det 334 Kr., i Aar er det lidt mindre, 320 Kr. Følgen af Systemet er altsaa bleven den, at de Heste, der ere faldne efter Krigsministeriets Hingste, og som blive købt i Trearsalderen, komme til at staa Staten i en Pris, der er 200—300 Kr. højere end den, en tilsvarende Hest i 4—5 Aars Alderen kan købes for baade her og i Udlandet. Gennemsnitsprisen for Heste i 4—5—6 Aars Alderen, købt her i Landet, har været over 700 Kr., medens Gennemsnitsprisen for 4—5—6 Aars Heste, købt i Udlandet, har været 764 Kr.; Gennemsnitsprisen for de 3-aarige Remonter, naar de forlade Depotet, altsaa naar de have naaet den Alder, hvor de kunne bruges af Afdelingerne, er ca. 1,000 Kr., i Fjor var det fuldt ud 1,000 Kr., i Aar er det en Smule mindre, nemlig 983 Kr. Det vil sige, at disse Heste staa Staten i en Pris, der er 219 Kr. højere end den, 4—5 Aars Heste kunne købes for i Udlandet, og ca. 279 Kr. højere end den Pris, 4—5 Aars Heste kunne købes for her i Landet. Det vil altsaa ses, at den nuværende Fremgangsmaade er en kostbar Fornøjelse — thi andet er det ikke — for Statskassen, den gavner ingen, hverken Staten eller Opdrætterne, i det hele taget ere Pengene spildte.

For yderligere at illustrere, hvor komplet meningsløst det hele System er, skal jeg anføre, at Remontekommissionen sidste Aar efter alle Krigsministeriets 10 eller 12 Hingste kun har købt 100 Remonter. Der er købt 128, men det viser sig, at de 28 ere faldne efter Hingste i privat Eje, kun de 100 ere faldne efter Krigsministeriets Hingste. At have 10 eller 12 Hingste staaende for kun at producere 100 brugelige Dyr, det vilde viovre i Jylland kalde Topmaalet af Meningsløshed, thi et saadant Antal er ikke mere, end hvad der udmærket kunde præsteres af een, højst to Hingste, vel at mærke, naar man har de rigtige Dyr. Om Forholdet nu er det, at disse Hingste ikke egne sig til Avlsdyr, eller Remontekommissionen mangler Forudsætningerne for at bedømme det, ved jeg ikke, men en af Delene maa være Tilfældet. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at efter 3 af Ministeriets Heste er der slet ingen Remonter købt, og de to af disse Hingste ere 11—12 Aar, saa det er ikke Alderen, der her er afgørende. Efter dette tror jeg, det maa indrømmes, at den Metode, man hidtil har fulgt, har spillet saa grundigt Falit, at det er uforsvarligt at fortsætte. Selve Remonte-

depotet paa „Koldinghus“ foraarsager Staten et direkte aarligt Tab paa 30,000—40,000 Kr. Den aarlige Udgift til Underhold for alle Krigsministeriets Hingste er lavt ansat 8,000 Kr., hvortil kommer Renterne af de mange Tusinder, som disse næsten værdløse Hingste have kostet. Der er derfor ingen Tvivl om, at Statens direkte Tab ved det nuværende System er mindst 50,000 Kr. aarlig. Det forekommer mig, at de økonomiske Forhold her i Landet for Tiden ikke opfordre til at flutte sig, endsiige smide Pengene ud til ingen Nytte. Navnlig ser det mærkeligt ud, at man smider Pengene i Grams her, naar der skal spares overalt i det civile Liv. Der er derfor ingen Tvivl om, at det første rigtige Skridt vil være, at Remontedepotet bliver ophævet og det snarest muligt. Jeg var i Efferaaret en lille Tur i Kolding for at se Remonterne, og jeg skal indrømme, at som Helhed vare Hestene godt behandlede, godt fodrede. Det ser ud til, at man har en dygtig Mand derovre, de vare ogsaa behandlede adskilligt bedre end hidtil paa Løjttegaard. Men det er ikke Hovedsagen. Hovedsagen er, at naar disse Heste i 4 Aars Alderen forlade Depotet for at gaa over til Afdelingerne, ere de bleve saa kostbare, at de staa Staten i en Pris, der, som sagt, er 200—300 Kr. større end den, tilsvarende Heste i 4—5 Aars Alderen kunne købes for, ikke blot her i Landet, men ogsaa i Udlandet. Nu ved jeg nok, det gøres gældende, at det er nødvendigt, at disse Heste blive købt allerede i 3 Aars Alderen, for, siger man, ellers blive de solgte til Udlandet. Jeg har aldrig rigtig villet tro paa denne Paastand. Jeg er vis paa, den er grundig forkert. Jeg tror ikke, den Slags Heste er en saa søgt Vare, at Udlandets Hestehandlere skulde sætte særlig Pris paa at komme i Besiddelse af dem i denne unge Alder. Jeg tror ikke, der er nogen Fare for at lade dem staa, de gaa ikke til Udlandet. Men skulde der alligevel være noget i Paastanden, kunde man gaa en Vej, som var langt simplere og langt billigere end den, man hidtil er gaaet, nemlig at man godt kunde købe Hestene som nu i 3 Aars Alderen og saa lade Opdrætterne eller Sælgerne beholde dem endnu et Aar, selvfølgelig efter nærmere bestemte Regler, thi man skulde jo kunne være sikker paa, at Hestene bleve godt og forsvarligt behandlede. Der er ingen som helst Tvivl om, at et saadant Arrangement udmærket godt kunde etableres, og det vilde sikkert kunne lade sig gøre for en Sum af 100—150 Kr. aarlig pr. Hest; og saa opnaaede man endda den Fordel, at Hestene i dette Aar ved passende Arbejde fik